

Hans Vandeweghe Sportjournalist
@hansvdw

column

Bolletjesblues

Ongenadig hard sloeg hij van de week toe, mijn jaarlijks weerkerende lente/zomerdip. Een toevallige blik door het raam van mijn bureau op de zonovergoten tuin, in de verte ontwaarde ik de blauwe vogelnetten. Het besef dat onder die netten frambozen, aalbessen en kiwibesjes heel hard hun best aan het doen zijn om mij te plezieren, hakte er ongenadig hard in.

Als ik het een beetje juist inschat, zullen ze allemaal plukrijp zijn als ik ergens in een bos rond Moskou zit te luisteren naar een Rode Duivel die niks zegt, met rechts van mij slechte koffie en links een collega met een stinkende ochtendadem.

Maar allee, woensdag zijn we ermee weg, met het vliegtuig van de Rode Duivels als ik het allemaal goed heb gelezen en begrepen. Zolang het maar een vliegtuig is en geen bus is het al

lang goed. Ik doe niet moeilijk, enfin, toch niet altijd.

Een les bij plotse blues: zoek dingen waar je blij van wordt. Bijvoorbeeld de conversatie tussen Bram Tankink en zijn huishoudhulp. Die hebben ze tijdelijk, nu de vrouw van Tankink van hun vierde is bevallen en Bram zelf voor zijn laatste jaar geen zin heeft in half werk en dus wil gaan trainen. Hij was een beetje verkouden en dat had de huishoudhulp gemerkt. Ze verwonderde zich over zijn onaangepast gedrag. "Verkouden en dan toch met de fiets naar het werk?", had ze gezegd toen hij van een training was thuisgekomen. En daar hoofdschuddend aan toegevoegd: "Hoe ver is dat werk dan?" Waarop Bram had geantwoord: "Honderddertig kilometer." De huishoudhulp had het even niet meer. Tankink: een modale wielrenner, een superieur mens.

Die zal ik ook missen, de wielrenners. En de

tennissers. En de basketballers van de NBA, maar die zullen klaar zijn tegen dat wij vertrekken. Misschien was het afgelopen nacht zelfs al de laatste wedstrijd. Dat zou mij goed uitkomen, dat LeBron James en de Cleveland Cavaliers met 4-0 op hun donder krijgen van de Golden State Warriors, maar het zal maandagnacht wel 4-1 worden. Ook best, dan zijn we van dat gezeik van jonge collega's af.

Het is niet omdat Jordan niet in NBA 2K18 zit, dat hij niet tot het collectief geheugen moet behoren. NIE-MAND die ooit met een oranje bal heeft gespeeld, nu speelt, of zal spelen, is beter dan Michael Jordan. Tot de regularisatie van de bionische mens is hij de beste, de grootste en ook nog eens de mooiste. Als LeBron alsnog in zijn eentje vier wedstrijden op rij wint, zijn bril opzet en naar boven kijkt, zal hij misschien de enkels van Jordan kunnen zien. *Game seven*, als die er ooit komt, zal in Rusland worden geconsumeerd. Niet goed voor de Rode Duivels, want die kijken ook allemaal.

James beter dan Jordan, hoe verzinnen ze het. Een van de wetmatigheden van de sporters is op zoek gaan naar de overtreffende trap, en overtreft die trap niet helemaal het dan toch zo voorstellen alsof het wel had kunnen zijn. Ik word moe van die onzin.

Golfbaleffect

Neem nu van de week met die ploegentijddrit in het Critérium du Dauphiné. Die is gereden op 6 juni, wat toch inmiddels al twee maanden na 1 april ligt. Ik citeer uit werk van anderen: "Campenaerts en co. rijden geweldige ploegentijddrit dankzij witte bolletjes: het geheim achter de uitslag van Lotto-Soudal."

Wat was er gebeurd? Ze hadden van hun massageoliesponsor Naqi een *speed gel* gekregen met daarin bolletjes en die hadden ze op hun blote benen gewreven. Ze probeerden daarmee het golfbaleffect na te bootsen. In golf hebben ze allang uitgevlooid dat beschadigde golfballen verder en in een rechte baan vliegen, waarna ze golfballen met putjes begonnen te maken. Wielerbenen hebben al veel putjes en met wat bolletjes erop kon het niet anders dan extra hard gaan. En zie, ze werden derde.

**Alsof lukraak
aangebrachte korreltjes
op 10 procent van
het frontaal weerstands-
oppervlak een verschil
zouden uitmaken**

Alle begrip dat wielerploegen er alles aan doen om hun sponsor te plezieren en promo-praatjes verkopen – de Rode Duivels hebben zelfs Herbalife als sponsor, godbetert – maar daarom moeten de media dat soort onzin nog niet kritiekloos overnemen. Alsof lukraak aangebrachte korreltjes op 10 procent van het frontaal weerstandsoppervlak een verschil zouden uitmaken. Als sportmedia niet altijd serieus worden genomen, hebben ze dat af en toe aan zichzelf te danken.